

opusdei.org

Katecheze o svatém Ondřeji Kim Taegonovi

Papež František připomněl postavu svatého Ondřeje Kim Taegona jako příklad pro křesťany. Žil před dvěma sty lety v Koreji a je prvním knězem mučedníkem této země.

24.05.2023

Dobrý den, drazí bratři a sestry!

V této nadcházející řadě katechezí se vydáme do školy k několika světcům

a světicím, kteří nás svým příkladným svědectvím učí apoštolské horlivosti. Připomeňme, že hovoříme o apoštolské horlivosti, nutné k hlásání evangelia.

Jeden velký příklad světce, který se vyznačoval nadšeným hlásáním evangelia, se dnes vydáme hledat do velice daleké země – do korejské církve. Podívejme se na mučedníka a prvního korejského kněze, sv.

Ondřeje Kim Taegona. Byl to první korejský kněz – víte však, že v Koreji původně hlásali evangelium laici? Víru zde předali pokřtění laici, nebyli tu kněží, neměli je. Až posléze, později (zde byli kněží), ale počátečního hlásání evangelia se zhostili laici. Byli bychom schopni něčeho takového? Zamysleme se nad tím, protože je to zajímavé. Svatý Ondřej byl tedy jedním z prvních korejských kněží a jeho život byl a zůstává výmluvným svědectvím o hlásání evangelia.

Asi před dvěma sty lety byla korejská půda dějištěm velmi tvrdého pronásledování, křesťané zde byli pronásledováni a vyhlazováni. Víra v Ježíše Krista v tehdejší Koreji znamenala připravenost k vydání nejzazšího svědectví, až k smrti. Příklad ze sv. Ondřeje Kim Taegona můžeme čerpat zejména skrze dvě konkrétní hlediska jeho života.

Prvním je způsob, který musel užívat, aby se setkal s věřícími. Vzhledem k silně zastrašujícímu kontextu byl tento světec nucen přistupovat ke křesťanům tak, aby to nebylo zjevné, a vždy za přítomnosti jiných lidí, jako by už spolu nějaký čas rozmlouvali. Ke zjištění křesťanské identity druhého účastníka hovoru proto sv. Ondřej uplatňoval následující prostředky: především zde bylo předem smluvené rozpoznávací znamení, kupříkladu znamení na oděvu či na ruce. Poté skrytě a polohlasem

pokládal otázku: „Jsi Ježíšův učedník?“. Vzhledem k tomu, že se rozpravy účastnili také jiní lidé, musel světec hovořit tiše a omezit se na pár nejzásadnějších slov. Výraz, který podle Ondřeje Kima shrnoval veškerou křesťanovu totožnost, tedy zněl: „Kristův učedník“: „Jsi Kristův učedník“, ptal se, ale šeptem, protože to bylo nebezpečné a křesťanství tam bylo zakázáno.

Být Pánovým učedníkem totiž znamená následovat jeho cestu. Křesťan je ze své přirozenosti člověkem, který hlásá Ježíše a vydává o něm svědectví. V den Letnic obdrželo od Ducha svatého tuto identitu každé křesťanské společenství a celá církev (srov. Ad gentes, 2). Z Ducha svatého přijímáme a z něj povstává evangelizační nadšení a elán, tato veliká apoštolská horlivost: je to dar Ducha, kterým nás obdařuje. I když okolní dění není příznivé, jak tomu

bylo v korejském kontextu Ondřeje Kima, toto nadšení se nemění, ba právě naopak, nabývá ještě větší ceny. Sv. Ondřej Kim a další korejští věřící prokázali, že svědectví o evangeliu, vydané v čase pronásledování, může pro víru přinést mnohé ovoce.

Podívejme se nyní na druhý konkrétní příklad. Když byl sv. Ondřej ještě seminaristou, musel vynalézt způsob, jak se tajně setkat s misionáři přicházejícími ze zahraničí. Nebyl to jednoduchý úkol, neboť tehdejší režim přísně zakazoval vstup všech cizinců na korejské území. Kvůli tomu bylo zpočátku velice složité najít kněze, který by do Koreje přijel na misi, a misijního hlásání se ujali laici. Pomyslete, že sv. Ondřej se jednoho dne vydal (na schůzku se zahraničními misionáři, pozn. red.) a kráčel tak dlouho bez jídla ve sněhové vánici, že nakonec klesl

vyčerpáním na zem. Hrozilo mu, že upadne do bezvědomí a umrzne. V onu chvíli však náhle zaslechl hlas: „Vstaň a jdi!“. Když Ondřej uslyšel tento hlas, vzchopil se a zahlédl jakýsi stín někoho, kdo jej vedl.

Tato zkušenost významného korejského svědka nás přivádí k pochopení jednoho navýsost důležitého hlediska apoštolské horlivosti: tedy k sebrání odvahy, aby člověk opětovně povstal, když upadne. Světci snad mohou upadnout? Ano! Již od samých počátků, pomyslete na sv. Petra, který se dopustil velikého hříchu. V Božím milosrdenství ale našel sílu a znovu se pozvedl. Ve sv. Ondřeji Kimovi spatřujeme tuto sílu: fyzicky klesl, ale nabral sílu, aby kráčel dál a dál a nesl poselství vpřed. Jakkoli může být okolní situace svízelná, a přestože se někdy zdá, že neponechává prostor evangelijnímu poselství, nesmíme povolit a vzdát se

hlásání evangelia – tedy toho, co je v našem křesťanském životě podstatné. Tudy vede cesta. Každý z nás se může zamyslet: „Jak ale mohu hlásat evangelium?“ Pohleď na tyto velikány a pomysli na ně v malém, pomysleme na svůj malý svět: hlásejme evangelium v rodině, mezi přáteli, mluvmе o Ježíši, ale mluvmе o něm a hlásejme evangelium se srdcem plným radosti a síly, kterou dává Duch svatý. Připravme se na přijetí Ducha svatého o příštích Letnicích a prosme jej o tuto milost apoštolské horlivosti, o milost hlásat evangelium a ustavičně nést vpřed Ježíšovo poselství.

RadioVaticana.cz / Rome
Reports

pdf | dokument generován automaticky
z <https://opusdei.org/cs-cz/article/>

katecheze-o-svatem-ondreji-kim-
taegonovi/ (01.04.2026)